

TERRENY D'ACAMPADA PUIGMARÍ, REALITAT I PERSPECTIVES

Text: © Lena Paüls

A Duesaigües hi ha, des de l'any 2007, el Terreny d'Acampada Juvenil Puigmarí. És una finca ben comunicada on vénen a acampar infants d'esplais de colònies per Setmana Santa i a l'estiu. Durant la resta de l'any, hi passen famílies i grups d'amics per fer-hi celebracions de tota mena, en un ambient plàcid i endreçat en plena natura.

Aquest espai, envoltat de boscos i de conreus propis (albercoquers, presseguers, avellaners, pereres, vinya...) i conreus del voltant (olivers i horts, bàsicament), té una capacitat per a 80 persones. Compta amb barbacoa, llenya, taules i cadires, rafal, lavabos, dutxes, estenedors de roba... Però, a més, és a cinc minuts a peu del nucli del poble, amb tots els avantatges que això representa.

El terreny està tot encerclat amb tanca, té una sortida al barrancó dels Masos, un racó de somni on salta l'aigua entre còdols, fent-se pas entre la vegetació salvatge. A la clotada, s'hi entolla mig metre l'aigua i, tret que sigui un estiu de sequera, s'hi poden refrescar petits i grans i imaginar-se que es troben al riu màgic d'una selva de conte, però sense cocodrils, ni cap altre perill que els assetgi.

L'acampada es fa al ras, però hi ha alguns campistes que s'estimen més plantar la tenda entre els presseguers del terreny. Un altre somni, sobretot quan estan florits o carregats de fruits, uns dies abans de fer la collita.

Fins fa pocs anys, només hi havia campaments al Pirineu en un entorn verd i molta aigua. "Nosaltres sabem que no podem competir amb els grans boscos humits i l'herba fresca que sembla gespa, per això ens esforcem a fer que en l'estada al nostre terreny hi puguin trobar tot tipus d'equipaments", diuen els propietaris.

"En general, els monitors queden impressionats del que oferim. Molts terrenys no tenen ni aixopluc, ni wc. Hi ha terrenys on, a l'hivern, hi pasturen les vaques, i a l'estiu, han de plantar entre l'adob. Aquí, els intendents valoren que hi hagi la cuina coberta, els armaris on guardar els aliments, la pica per rentar, el taulell de 2,5 m de llargada, la zona de jocs infantils, els raconets amb taules i bancs per a la conversa en la calma."

A banda dels equipaments propis del terreny d'acampada i del fet que tots els serveis bàsics es troben al poble, hi ha un aspecte que és un bon reclam de cara als campaments, es tracta de la vegetació silvestre i dels conreus de l'entorn, dels quals es compta ja amb una guia en imatges ben documentada. A més, els monitors disposen d'informació per fer rutes per descobrir paradisos naturals verges que conviden al descans.

Tant si són infants de colònies com si són escolars, familiars o amics d'un dia, el terreny és exclusiu per un grup. No es comparteix. És un fet important que

permet competir amb les ermites i altres espais públics. La privacitat és molt valorada a l'hora de fer sortides en grup i poder estar-hi a l'ample, com si es tractés d'un terreny propi.

Sembla, doncs, que tothom qui hi ha vingut o hi té previst venir en té una molt bona opinió. Ara bé, ¿com reverteix tot aquest moviment en benefici de Duesaigües? D'entrada, els infants que vénen de colònies, amb les seves explicacions a casa, situen Duesaigües en el mapa de llocs al món on hi ha un dels pobles més petits de Catalunya que ha anat conformant el paisatge a través de la seva història. Fan la millor propaganda que es pugui imaginar. A nivell pràctic, compren el menjar al poble, animen els carrers amb els seus jocs, distreuen la gent amb preguntes per a les gimcanes, van a la piscina... Interactuen. Són motiu de conversa a la plaça, al pedrís, als cafès i a les botigues, ja sigui perquè els han preguntat com pujar al Castell d'Escornalbou o com baixar al pantà de Riudecanyes, o perquè han vist un munt de marrecs carretejant motxilles immenses. Tenen un comportament cívic i respectuós amb el medi i amb la gent i per aquest motiu són molt ben rebuts per tothom.

Hi creu molta gent en aquesta realitat que ja és el Terreny d'Acampada Juvenil Puigmarí. Ho demostren la col·laboració de Josep Lluís Castillo, que n'ha dissenyat el logo i els pasquins, i la de Iolanda Salvador, les targetes; passant per les facilitats que ha donat *Duesaigües. La Revista* autoritzant la publicació de les rutes; per la Noèlia Tarragó que les va escanejar; i les diverses persones que han intervingut en la creació de continguts del blog: <http://terrenydacampada.blogspot.com>

I és que tenir un espai d'acollida d'aquesta índole a Duesaigües obre múltiples perspectives. I totes positives. Els impulsors, Jaume Rabascall i Montse Francisco, es mereixen tot el suport del món. I l'agraeixen.

Publicat a "Duesaigües. La Revista", núm. 8, juny 2011